

ГОЛОС ХРИСТА ЧОЛОВІКОЛЮБЦА

DE STEM VAN CHRISTUS
MENSCHENMINNAAR

LA VOIX DU CHRIST
AMI DES HOMMES

Maandblad

Revue mensuelle

AVRIL — APRIL

ХТО З БОГОМ, З ТИМ БОГ

РЕДАКЦІЯ :

R. P. B. Kurylas C. SS.R. 17, rue Grande Triperie, MONS.

—::—

АДМІНІСТРАЦІЯ :

R. P. J. Boon C. SS. R. Brabançonnestraat, 97, LEUVEN.

—::—

Нашим представником на Голяндію для „Голосу Христа Чоловіколюбця” є Впр. о. Вейнговен. Проситься у всіх справах зв'язаних з цим релігійним часописом звертатися на адресу :

E. P. WIJNHOVEN, Stapellen, BOXTEL, NEDERLAND.

В Голяндії замовлення на книжки Видавництва О.О. Редемптористів у Лювені, як рівнож належитість за закуплені книжки, належить слати на руки Вр. о. Генерального Вікарія Ван Де Мале. Адреса : Z. E. P. VAN DE MAELE, Kapel in 't Zand, Parklaan 3.

ROERMOND, NEDERLAND — Postcheckrekening 26.406

—::—

Адреса Цензора духовних книжок і видань :

о. Др. В. Маланчук ЧНІ : Oekraïns Seminarie,

44, Ridderstraat, Cukmborg, Nederland.

—::—

КАЛЕНДАР - АЛЬМАНАХ „ГОЛОСУ ХРИСТА ЧОЛОВІКОЛЮБЦЯ” на 1949 Б. Р.

з цікасими статтями та ілюстраціями з релігійного й народного життя українців в Бельгії і інших краях, є цінною настільною книгою на цілий рік та пам'яткою з днів побуту на скитальщині. —
Зогляду на це, слати на його замовлення на адресу :

BIBLIOTHECA ALFONSIANA

Brabançonnestraat, 97, Leuven (Belgium).

Ціна календара : 20 бельг. фр.

Хто замовить 10 пр. дістане один календар даром.

Тамже можна замовляти рівнож і інші книжки видання ОО. Редемптористів і ОО. Василіян. Гроші в Бельгії слати поштовим чеком вписуючи на нім кромі адреси вище поданої :

C. CH. P. 4510.11.

За позволенням церковних властей.

Avec l'approbation des autorités ecclésiastiques.

Met kerkelijke goedkeuring.

BIBLIOTHECA ALFONSIANA

Brabançonnestraat 97, LEUVEN

(Belgium)

ГОЛОС ХРИСТА ЧОЛОВІКОЛЮБЦЯ

ДУХОВНИЙ МІСЯЧНИК

Рік III.

Квітень, 1949

Число 9 (30)

ЗО СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ складаємо Їх Ексцеленції Кир Іванові, Високопреподобним і Всечесним Отцям Духовним, всім Передплатникам і Читачам та Приятелям „Голосу Христа Чоловіколюбця” і всім українцям розсіяним по світі найщиріші побажання.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Редакція й Адміністрація місячника
„Голос Христа Чоловіколюбця”

УДАРТЕ ДЗВОНИ, ВЕЛИКОДНІ ДЗВОНИ!

Ударте дзвони, великодні дзвони,
Хай піде голос у далекий світ :
Хай знають всі язики — мільйони,
Що тілом став пророчий заповіт.

Вже Правди Князь, що жертвував собою
Щоб царство мала Правда на Землі,
У прах Він кинув Смерть в грізнім двобою,
Розпалася держава злости й Тьми.

Хто має вуха, хай уважно слуха,
Що нам голосить благовість важна :
Упала Смерть, а міць живого Духа
Опромінить грядучі времена.

Хто має очі, хай глядить уперто,
Як захитався стан ворожих лав, —
Хай з нас ніхто не убоїться Смерти,
Бо з нами Той, хто Смертю Смерть поправ.

Юра Шкрумеляк.

В О С К Р Е С !

Після гробової тиші Великодньої П'ятниці, несеться сьогодні всюди, де тільки живе український нарід, радісна пісня „ Христос Воскрес ! ” — Свята Церква, а з нею всі віруючі радіють, навіть коли довкола сум, бо є на правду чого радіти. Оце вбиваючи Спасителя та привалюючи Його гріб важким каменем та потайки закопуючи Його хрест глибоко в землю, хотіли каменем забуття вимазати з людської пам'яті Христове Ім'я, хотіли привалити Його Науку, знищити вічне щастя мільйонів людей. Та не вдалось їх злобі того доконати.

Переміг Христос. Запанувала та затріюмфувала правда — отворились ворота смерті й з під гробового каменя з страшного пониження, хвиливого упадку став прославлений Христос у сяйві слави, став з окликом : „ Бодріться ! Я переміг світ ! ”

Це найяскравіший доказ, що лож панувати не може, це ясний доказ, що правда таки в свій час цілком певно мусить перемогти. Це очевидний доказ, що світло Неба мусить остаточно все прогнати темряву пекла. Це доказ, що Божа Сила певно перемаже всяку злобу цього світа. Та Воскресіння Христове є не тільки перемогою Правди — воно також тріюмфом життя. В першій мірі є воно прославленням життя вічного, бо нині довершується обітниця, дана Богом ще в раю, — обітниця спасіння.

Своїм хрестом Спаситель відбудував поміст між небом і землею та привернув нам людям ласкавість Небесного Вітця та гідність Божого Дитинства. А також і дочасне тутешнє життя, життя повне нераз великих злиднів і турбот, важких хрестів і допустів від Бога та страшної несправедливості від наших братів — від людей.

Христове Воскресіння, що є найкращим доказом Христового Божества, подає нам, віруючим людям, це життя. Воно вливає в людину бодрість та охоту до життя, воно додає нам життєвої сили та радості. Словом, воно робить нам, віруючим людям, це життя, нераз дуже тяжке, погідним, вартісним. Розуміймо це та будьмо про це переконані, що пісня „ Христос воскрес із мертвих ” не є пустим звуком, не є без вартості. Навпаки вона має в собі велику силу, силу, що заохочує людину до життєвої боротьби. Вона улєкшує, а вкінці й допроваджує людину до остаточної перемоги. Про це переконує нас ціла геройська доба християнства, де основою та підставовим фундаментом було полум'яне : „ Христос воскрес ! ” Воно було причиною, що християнські покутники, аскети, мученики з радістю, великою відвагою та вдоволенням посвячували життя для Христа. Та правда, що „ Христос Воскрес ” додавала їм потрібної сили.

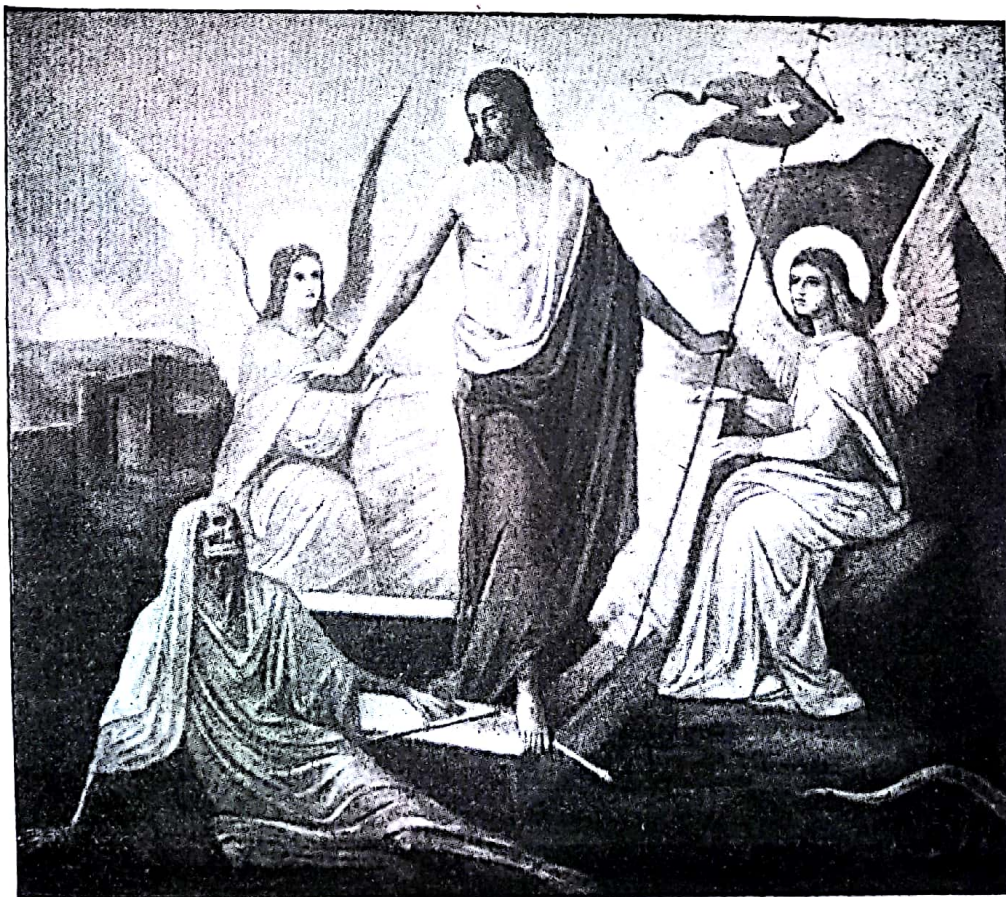
Історія Церкви свідчить нам, що та правда гнала також св. Павла, Апостола та найбільшого місіонера народів далекими світами, щоб проповідувати воскреслого Христа.

Так і нам може, не раз дуже прибитим, ніщо інше не в силі додати сили та бадьорости нести нашій життєвій хрест, як тільки могучий гімн правди, сили й життя „Христос Воскрес !”

Тому нехай щезне від нас всяке пригноблення, брак віри та надії, отверзім від себе всяку печаль, а на правду з життєрадісним настроєм співаймо „Христос Воскрес !”

„Я є воскресіння і життя”, сказав Спаситель. — Ту віру й надію у воскресіння і життя, ту Божу силу, що важке каміння підносить, кайдани ломить, нове буття на руїнах закладає, маймо в своїх грудях і несім її між наших братів, що може тієї віри не мають. Не тратьмо її ніколи в ніяких, навіть найтяжчих обставинах, бо цілком певно по Великій П'ятниці нашого життя настане і Великий день Воскресіння !

Світло.

Христя Гріймороз

На зустріч плянам Чоловіколюбця

Вже більше двох літ „чуємо” дорогий „Голос Христа Чоловіколюбця”. Те миле слово „Чоловіколюбчець” є легеньким зефіром, що ніжно гладить стільки душ наших бідних скитальців, зголоднілих тепла любови, а окружених льодоватою атмосферою байдужности, якщо не ненависти, погорди...

Бог є любов'ю і з любови створив нас на подобу, тобто для любови. Ніщо дивного, що людина хоче любити, і бути любленою. Терпить боляче, спостерігаючи брак любови в собі для других і других для себе. Тяжка атмосфера недовір'я, байдужности, ворожости душить її. Як риба поза водою не може жити, так людина тратить істотну свою гідність людини, (образа Бога-Любови), якщо лишає океан живої води — св. Любови, перестає теж жити своїм питомим життям.

„Голос Христа Чоловіколюбця”, тобто голос — слово того, що любить людей дискретно, пригадує нам про св. правду й тим віддає українській нації першорядну прислугу. Хоч ми утратили дорогу нам землю, утратили любу рідню, друзів, словом всіх дорогих, в голоді і холоді, обдерті, виснажені, позбавлені середників культивувати, розвивати сили інтелектуальні і фізичні, оснувати тепле нове гніздечко тощо, ми не повинні закладати чи опускати мелянхолійно рук. Доки не замкнеться українське серце перед динамізмом життя — любов'ю, нічо не зможе знищити нації.

Українське серце обдароване незмірною чутливістю від Доброго Створителя, битиметься правильно в кожній стороні й часті світа : в Європі, в Азії, Америці, Австралії і Африці. Господь дозволив цей розсів на всю земську кулю, та це не з газарду. Він має свої люб'ячі заміри.

Українські діти ! Не сумнівайтеся про безперестанну, незмінну любов Бога. Часто-густо входьте у Вашу душу, де вічно приявний Бог, незамітно, делікатно працює над Вашим усвершенням. Скажіть йому з довір'ям : Одинокий Чоловіколюбче, я вірю в Твою любов до мене, до моєї рідні, до мого народу... і всіх людей. Дякую Тобі, що Ти мене вчинив дитиною українського народу, якому Ти дав особливий дар — спосібність любови, щоб він навіть серед найневідрадніших обставин до любови — зберіг свою велику гідність людини — тобто Твоєї дитини, дитини святої вічної, ніколи непереможної любови. Нічим для нього страта інших дібр, якщо він буде багатий у Твою святу благородність любови, якщо себе прославить... в найбільшій муці... в любові.

Тобі, о Боже Святий, віддаю себе й кожну дитину українську, звіряючи Тобі виведення нашої справи — долі — волі. Сильні любов'ю українські сини радо положать, не лише свої

добра, але і життя, щоб Тебе прославити, Тебе однокого Чоловіколюбця.

Дорогі Читачі ! Ви мені пробачте, що піддала Вам кілька слів, що ними говоритимете з приявним у Ваших душах Трисвятим Богом.

Сестрича любов для Вас дорогих дітей України подиктувала мені їх. Очевидно, що я так завжди молюся за Вас і певна, що Господь „ досягне ” наших дорогих в лісах, тюрмах, таборах, чи приміщених в поодиноких „ загородах ”. Не мігши нести матеріальної допомоги, ми повинні показати нашу любов бодай духовною поміччю (вона не є другорядна).

Де ми не були б, носім тепле серце для Бога й Людей, навіть невічливих нам. Чоловіколюбець нас створив і призначив, щоб ми були „ святі й непорочні перед ним ”, каже Апостол Павло в листі до Єфесян. (гл. 1. ст. 3-14). Обставини не можуть нам бути перепорою до здійснення тієї великої мети. Та Бог зреалізує високе наше призначення, якщо ми Його проситимемо, завіримо Його необманчивій батьківській любові, якщо серед найлютіших хвиль ми віритимемо в Його Чоловіколюб'я. Тож молим Його за себе й за нам Дорогих, і навіть за тих, що нам ворожі, — як про це молить Бога св. Павло. „ Отця Слави, щоб дав нам всім духа мудрости і об'явлення його пізнати, просвічені очі серця, щоб ми знали, зрозуміли, яка надія нашого вибрання і яке багатство його слави для нас приготував — освячуючи нас. ” (Єф. 1,7-19).

Якщо Чоловіколюбець дозволив на такі обставини, в яких ми живемо, то лишень в намірі більш прославити народ, вибраний свідкувати на всій земській кулі, що сили пекла не в силі знищити Бога любови в українській душі, хоча б кидались в неї з усією лютістю. Як герой тим більше славний, чим перешкоди й більші, чим обставини трудніші, так і сьогоднішні обставини послужать в руках Одинокого Чоловіколюбця, для тим більшого прославлення українського народу.

Ми є отже відвічальні за себе й ввесь народ. На нас глядять чужоземці як на дітей України. Все, що ми говоримо, діємо, числять на адресу самої нації. Не можна нам обманути сподівань наших Дорогих, що мучаться під твердою рукою загарбника. Вони, наші Дорогі, ждуть від нас гідної репрезентації того народу, що Господь вибрав собі. Якщо ми вірні будемо Його люблящим плянам, він змусить по батьківськи наших ворогів, — як це вчинив на Фараоні для Ізраїльського народу, віддати нам свободу.

З нами Бог, розумійте всі чужинці і покоряйтесь Йому, бо з нами Бог. Христос Воскрес !

Редакція „ Голосу ” сердечно дякує Вам, Українська Сестро Кармелітко з далеких Гір Юра в Франції за слова потіхи в цій статті ! — Веселих Свят Пасхи Вам бажаю !

Тип забудькуватої людини

Одного ранку в серпні 1914 р. Сим Бакер стрінув на станції Нью-Йорку, при віконці, де беруть білети, отця-монаха О. І. Бруссо. Простий випадок і людяність доброго священика, подумає хтось, але мильно. Та мала пригода на вигляд без значення мала за підставу: Милосердя Господа нашого Ісуса Христа, що приготував здалека навернення цього великого грішника. Господь заміряв прославити через це свою Пренепорочну Неньку та, щоб з віка у вік Ангели й святі в небі голосили, що простий залізничий білет їзди дав вступ до неба фрамасонові.

Наперед треба знати, що Сим Бакер був собі з того рода людей, що все розсіяні, все забувають. Отже наш Сим був забудькуватий і то аж так дуже, що забув своє ім'я. Він був французом і звається Онисим Пекар, але він і не спостерігся, як його ім'я і прізвище змінилося на Сим Бакер.

Це ще не все. Від коли він у Нью-Йорку, забув і свою рідну мову, й свій край, а вкінці забув він навіть, що в ньому безсмертна душа. Жив від 25 літ, наче б він ніколи душі не мав, і так наосліп у пекло прямував. Та щож робити, Сим є розсіяний... він все забуває...

Одного понеділка раненько, в серпні 1914 р., змінюючи одягу, через неосторожність лишив він гроші в кишені свого недільного одіння. При віконці наш чоловігя сильно заклопотаний, нема чим заплатити білета. Дарма вивертає він всі свої кишені... нема ані 5-ть центів. А однак праця наглить, в 8 годині він має бути при праці. З неспокоєм оглядається він і спостерігає біля себе якогось католицького священика. Що робити? Сим Бакер від довгих літ уже зовсім не пристає з того рода людьми, але зараз нема часу на вагання. Поїзд зближається. Сим підходить до священика й з поспіхом, з удержаним віддихом каже: „Отче, я їду на роботу до Йонкерс, забув гроші, позичте мені, прошу вас, 40 центів”.

Такої прислуги між християнами ніхто не відкаже. Але священик під Божим надхненням одним поглядом прошив тайну душі тієї людини. „Дуже добре, Пане”, — відповів — але під одним услів'ям, що приймете рівночасно і цей подарунок Матері Божої”. Недовіряючи й нетерпеливий Сим Бакер відворкнув: „Я не люблю таких річей... та кажу вам, Отче, одверте, я фрамасон... Усміхаючись зо спочуттям, але не зворушено, священик простягає руку й каже: „Одне й друге... або ніщо!.. Сим Бакер зрозумів: нема часу на розговорку, поїзд на станції, конечність змушує... Цього якраз бажав собі О. Бруссо й подає його 50 центів, медалик і свою візитівку з підписом О. І. Бруссо. Сим, уникаючи свого добродія, що всів до цього самого вагону, криється у найдальшій куті. Серциться у нутрі, ремствує і клене...

П'ять місяців по цій пригоді, Отець Бруссо є в Монтреалі (Канада), і з початком грудня проповідує духовні вправи, в Манастирі Сестер Убогих.

Пополудні 8. грудня, в сам день свята Непорочного Зачаття закінчення реколекцій, Добрий Отець прощається перед від'їздом з кількома сестрами у розмовниці, коли нагло з поспіхом і задиханий входить якийсь юнак. Він питається, чи нема тут О. Бруссо й сейчас подає йому листок, на якому виписані тих кілька поважних слів : „ Мій Отче, один нещасний канадієць вмірає у Віявіль. Його жона зробила все можливе й неможливе, щоб наклонити його до покаяння і сповіді, щоб по християнськи вмерти. Він відганяє кожного священика, а щоб позбутись настоювання жінки, він сказав їй так : „ Дай мені спокій, я не висповідуюся хіба у Отця Бруссо, але той священик є аж у Нью - Йорку, тож не балакай мені більше про це ”.

О Предивна Божа Премудросте ! О Маріє, солодка надіє і найбільших відступників ! Ти спровадила з Нью - Йорку свого слугу до Монтреалу, щоб в день великого свята Непорочного Зачаття навернув і спас того нещасного Сима Бакера.

Жінка конаючого, чуючи ім'я священика, що його муж її прийняв би, набрала надії й уповання на Бсга. Не віруючи, що цей Отець є у Нью - Йорку, вона сейчас післала посланця, щоб обійшов всі манастирі столиці та розвідався, чи немає там О. Бруссо. Благородний посланець знайшов його вкінці, а Отець не дав себе два рази просити й пішов зо своїм провідником.

В дорозі, по довгім ваганні, вкінці молодий провідник відважився і каже : „ Мій Отче, мені здається... що треба буде дряпатись рятувковою драбиною, бо два висланники льожі сидять в салоні й чувають, щоб який священик до хворого не зблизився ”.

„ Хотять вони, або ні, ми таки наше діло зробимо ! ” І проказуючи вервицю з великою ревністю, вони зайшли додому. Дряпаються по славній драбині. На нужденній постелі лежить бідний Сим Бакер блідий, смерть малюється на його лиці. При ньому повна посудина крові посліднього вибуху. На колінах при ліжку, бідна, гідна подиву жінка хворого, зламана утрудненням, а ще більше сумом - журбою, молиться й плаче...

Хворий спить. Отець його розбуджує. Боже ! Які очі, який погляд ! З уст, що дрижать гнівом, вириваються слова : „ Як то ! якийсь проклятий священик тут. Виходи !.. Геть !.. тебе не потребую ! ”

— Мій друже, — відзивається тихенько Отець, ви не любите священика, а однак ви дали слово... як добрий канадієць. Ви сказали що висповідаетесь у Отця Бруссо; ось я.

Здивований Сим не вірить своїм очам. „Як то! Я був певний, що ви в Нью - Йорку!” Диявол підсуває знову покуску вміраючому. Він знову відганяє священика: „Я вже вам сказав, що я вас не потребую!”

Бути священиком і видіти як у послідних хвилях диявол вириває душу йому з рук!.. Але є ще рятунок: молитва до Пречистої Діви Марії. Отець сейчас став молитись з гарячістю серця, а молячись підніс очі до гори й спостеріг над ліжком впертого хворого портрет якоїсь старенької особи. Тихенько запитав: „Чи це ваша мати?”

— Так, — відповідає хворий.

Та делікатна заввага Отця, зм'ягчила йому серце і без гніву він говорить: „Так — це моя добра мати; такої жінки не знайдеш в наших часах”.

Отець скористав з того доброго хвиливого розположення і успокоєння та говорить йому, що та його свята мати жде його в небі, а з нею ще й інша, ще краща й любіша мати, Пречиста Діва Марія. Так він говорив хвилю, а Господь благословив його словам. Серцем бідного сина заволоділо якесь глибоке почування. Він розплакався. Не трудно відгадати, що тепер свята сповідь прийшла йому легко. Хворий перелляв свою душу в серце приятеля. При відході, Отець хоче лишити йому малу пам'ятку на згадку милої чверть години, що вони разом пережили й подає йому медаліка Чудотворної Матері Божої Непорочної.

Сим відмовляється з усміхом, а щоб пояснити своє поступовання, не перший погляд дуже не гарне, він просить жінку, свою дорогу жінку, що ясніше тепер радістю, щоб принесла його одіжку й з кишені витягає такий самий медалік, брудний, забруджений і з вдоволенням показує його Отцеві: „Дивіться, Отче, — зідхаючи каже хворий, — дивіться, це той самий, що ви дали мені цього ранку нашої стрічі в Нью - Йорку”.

— Дивіться, — подумайте також, каже слуга Пречистої Діви, — Нині свято Непорочного Зачаття. Матінка Божа, що її медалік ви носили на собі вас гарно винагородила й незважаючи на ваші гріхи, випросила вам ласку в Свого Сина.

З французького переповіла **Сестра Терезіта.**

Читачу, пам'ятай: відбудь Великодню Сповідь!

М. Б.

Мітла за 2 франки

Це кінець грудня. Мороз на дворі. Тверда студінь огортає прохожих, Вони дрижать від зима, так як колись дрижало Боже Дитя Ісус у стаєнці на сні.

Я сижу собі у теплій кімнаті, за читанням цікавої книжки, коли протеленчав несмілий дзвінок від вулиці... Отвиріаю двері.

— Може потрібно Вам мітол? — питається дитячий голос

— Купи кілька! — закликав я. Діти підійшли.

— По чому продаєте мітлу? — запиталася служниця, перша до балакання в домі.

— Два франки! — каже покірно дитина.

— Два франки! — закричав грубий, квасний голос служжанки. — Два франки! За мітлу, за таку погану, незугарну мітлу? Дай мені дві мітли за три франки! — Добре?... — пропонує врешті служниця.

Якщо попросити б її одного франка за мітлу, вона торгувалася б за 50 сотиків. Є такі покупці, що все лише торгуватись їм в голові.

— Дай їм, скільки просять, кричу з моєї кімнати. Служниця невдоволена прибігла до мене й ціле казання мені висипала й закінчила тими словами:

— Ви Пане хороше розумієтеся на книжках, але погано на мітлах. Це нездалий товар, вони недобре зв'язані.

— Ах, відповів я різко, бери кілька мітол, а потім в'яжи й заплітай, як тобі до вподоби.

Служниця роззявила рота, але не без причини, бо хоча я маю трішки поезії в серці й трішки ідей в голові, неменше я є ошадний і люблю лад та порядок.

— Хай діти прийдуть сюда до мене — дав я розказ.

Двері отворилися і двоє діток увійшли з двома в'язками мітол. Мій Боже! Як слабо ми тримаємося дороги, що веде до добра, а зате на дорозі до зла наші пристрасті дають нам так багацько сил, постійності й енергії! Смішні закиди служниці здержали спочуття, що зродилося у моему серці. Я був схвильований, але витягнув мошонку й дав кожній дитині по два франки...

Беручи ті гроші, відрухово сягнули вони рукою до в'язанки, витягнули дві мітли й подали мені взаміну. Але я сказав, що нам мітол непотрібно, а гроші це для них дарунок. Вони поглянули одно на одного здивованими очима, поцілували своїх два франки й відійшли, не сказавши ні слова. Очевидно ніхто ніколи не навчив їх слів вдячності і подяки.

Тепер вони відійшли, а я плачу. Два франки! Ось що я дав у тверду зиму, у Навечір'я Христового Різдва, бідним

дітям у деревняках, бо не мали черевиків за що купити. Бідні Діти! Бідненькі! Два франки!.. Коли крамниці переповнені всякими солодощами й тістечками, коли шахи й полички наложені різним печивом і коли вони бідненькі може й не мають хліба...

Бідні діточки! Два франки! Що ж це два франки. Коли вистави заложені різними забавками й коли кинувши сумним оком на те все, вони не задержуються, а поспішають шукаючи покупця, що відіпхне їх може, як моя служниця, упідлюючи їх бідний товар і заробіток, їх сдиноке майно - добро. Бідненькі... бідні... два франки...

Щоб покарати себе, я оповідаю прилюдно цю мою пригоду. Може хто з читачів перестереженийі моєю болючою грижею сумління, стрівши яке вбогеньке дитя, немов прикуте до вистав з ласощами, подасть йому кращу милостиню і ущасливить його хоча б на коротку хвилину.

Борис Черногор.

ЦАРИЦЕ УКРАЇНИ

Царице України,
Всіх ласк небесна брамо,
Діти Твої з чужини —
Кличуть : Рятуй нас мамо !

О, Мати всего світу,
І мольб наших надіє,
В тяжкім горю отвіту
Твого ждемо, — Маріє !

Рятуй цю жмінку вірних,
Христової Родини,
Діток Твоїх покірних
Скитальців з України...

Не просимо багатства,
Ні розкошів, ні слави, —
Одного лишень царства —
Христової Держави.

Кулемборг, 28 січня 1949.

Не забувайте, що обов'язком кожного відборця „Голосу Христа Чоловіколюбця” є його читати, переховувати, давати читати другим і своїм дітям, передплату посилати, нових передплатників з'єднувати, а про кожну зміну адреси, хоч би зза моря, повідомляти адміністрацію нашого місячника.

1949 р. : Хіротонія нових українських католицьких Єреїв
Ordination des nouveaux prêtres catholiques ukrainiens

Святий Йосип й Ісус

За приказом з неба від Янгола Гавріїла, надав св. Йосип Божому Синові пресвяте й преблагословенне ім'я Ісус.

Хто нам скаже, з якою пошаною, з яким довір'ям та з якою любов'ю вимовив святий Йосип перший те спасенне імення (бо Ісус по нашому Спаситель), надане божественному Спасові? Це ім'я Ісус, пресолодке ім'я, що має бути нашою потіхою у мандрівці земного життя і нашою надією в годині смерті.

Вірні слуги Господа, за приміром святого Йосипа, повторюймо часто і з любов'ю те ім'я, що є понад усі імена. Як святий Йосип призиваймо ім'я Ісус з вірою в його могутність і з довір'ям у його любов і як це Господь сам сказав „і все, чого попросите в мого Вітця в моє ім'я, Він дасть вам.” Кажім Йому, як сліпець в Євангелії: „Ісусе, Сину Давида помилуй нас!” або як десять прокажених: „Ісусе, Вчителю, умилосердись над нами!” Скоро почуємо потіху в серці і поміч.

Пригадаймо собі, що в ім'я Ісуса, святі Апостоли ділали великі і безчисленні чуда: „В ім'я Ісуса встань і ходи”, сказав св. Петро до спаралізованого.

У спокусах від диявола, кличмо пресвяте ім'я Ісус, могуче ім'я Ісус, що наповняє страхом пекло, сатану. Упавші Ангели дрижать з переляку, коли тільки почують ім'я Ісус, бо пригадують собі сейчас того Бога-людину, що зламав їх силу й владу над людиною. Вони дрижать, каже св. Петро Хризалог, бо мусять кланятись у тім імені самому Всемогучому Богові. Господь наш, Ісус Христос сам сказав своїм учням, що в Його ім'я вони вигонять диявола із тіла й душі нещасних. Так також свята Церква послуговується тим святим іменням Ісус при екзорцизмах, значить при вигоненні бісів із людського тіла. Рівнож тим іменням пресвятим священник боронить і береже хворого й конаючого проти послідніх і найтяжчих напастей супротивника.

Переслідувані злими людьми, ворожими нам, закликаймо часто ім'я Ісуса. Хоч і не зразу вповні звільнені, напевно одержимо полекшу й потіху, а часто навіть і радість, так як св. Апостоли, коли жиди їх сильно побили, вертались додому з радістю, що удостоїлись терпіти задля імени Ісуса. Св. Лука нам це оповідає.

Одним словом, у всіх наших прикрощах, труднощах, у всіх небезпеках кличмо пресолодке ім'я Ісус.

Потребуєш поради? — Взивай імени Ісуса. Потребуєш сили? — Клич Ісуса собі на поміч, Він теж всемогучий Бог. Будучність лякає тебе? Взивай Ісуса, Він розположує віками — роками й будучністю. Ти в неспокої, душевним заколоті? Клич Ісуса, Він є князем мира. Святий Павло каже до

нас всіх : „ Хай ласка і мир буде з усіма, що взивають ім'я Господа нашого, Ісуса Христа ”. За прикладом св. Йосипа хай прекрасне ім'я Ісуса буде нам дорого. Хай Ісус буде все у наших серці, хай буде кормом нашої зголоднілої душі й нашою потіхою, — каже св. Анзельм.

А святий Бернард : „ Знай, що лишень той, що того зазнав, може зрозуміти, якої небесної потіхи й розкошів можна скоштувати вже на цій долині сліз, якщо ніжно любиш Господа Ісуса. ”

О Пресвяте імення мого Ісуса ! Ти є поправді тою оливою пролітою на наші рани, щоб їх вилічити й уздоровити наші душі. О, Господи, Ісусе, врий глибоко в моїм умі, у моїм серці Твоє пресвяте Ім'я. Зложи мені його на уста, і дай мені ласку, задля Твого Божого імени, Тебе наслідувати й навчитись від Тебе терпеливості, покори й слухняности.

Раїса Маньківська

Горщик сметани

(Правда подія з України, 1943 рік)

Дарія щераз перечеислила зароблені гроші. Була дуже вдоволенна : сьогодні вдалося їй дуже добре продати товар. Залишився ще тільки один горщик зо сметаною.

Дарія подумала, що її діти за довго вже на неї чекають. Отже не стала ждати на останнього покупця, а почала складати горщики.

До столика підійшла молоденька дівчина, вбого зодягнена.

— Молока більш нема ?

— Ні, молока більше не маю, але ще залишився один горщик зо сметаною.

— Що коштує ?

— Двадцять.

— А дешевіш ?

— Ні, не буде.

Дівчина висипала на стіл всі свої гроші з ташки й швиденько перечеислила.

— Сімнадцять. Бракує всього три карбованці — вимовила вона з жалем і ніби трошки засоромившись, спитала :

— А може опустите мені, пані !

— Ні, не можу ! злісно відповіла Дарія.

Дівчина забрала свої гроші й тяжко зідхнула : — Це я хотіла не для себе, а для полоненого.

— Ось там... якийсь то стоїть... бідолашний, такий марний як скелет... без ноги... я хотіла йому...

Дівчина не вимовила до кінця і Дарія побачила, що в очах її блиснули сльози, вона відвернулася і хотіла поспішно відійти від столика.

— Зачекайте! — кликнула Дарія. — Візьміть!

Добрі, наче дитячі сльози змягшили тверде серце Дарії.

— Якщо це для полоненого, то нехай буде й так, віддам уже за сімнадцять.

Обличчя дівчини прояснилося як у дитини, вона знову висипала свої гроші, схопила горщик зо сметаною — хвилина — Дарія вже тільки здалека бачить її червоненьку спідницю.

— А горщик? — кричить вслід за нею Дарія. Але за міським гомоном голосу Дарії не чути. Дивиться Дарія... і не жаль їй вже цього горщика, бо дуже захопила її доброту дівчини.

За чужу людину о так турбується. Останніх грошей не жалує, а сама така вбога, в подертій спідниці... Може має когось із родини на фронті — думає собі Дарія — батька або брата або ще кого іншого. Таким саме людям Бог повертає їх рідних, — а таким як я...

І соромно стало Дарії за саму себе. Як мало вона зробила доброго для людей. Завжди думала тільки за своїх дітей, завжди хотіла тільки їм щось придбати... Але за те, що довкруги неї є ще багато бідних, яким може ще гірше, які менше від неї мають — ні, за тих вона ще ні разу не згадала.

А в думках собі ще має надію, що Бог поверне їй її чоловіка, який теж десь на фронті.

— Я не мусіла була брати ті гроші від бідної дівчини, бо я маю більше, ніж вона бідна — вже з добрим серцем думає собі Дарія. І раптом вирішує: — Поверну я ці гроші тому полоненому та ще свої три карбованці додаю, нехай це буде моя жертва.

І Дарія почала нервого відраховувати двадцять карбованців.

— Ось вам, пані, ваш горщик, — дуже дякую! — сказала дівчина до Дарії, повертаючи посуд.

— З'їв? — спитала її ласкаво Дарія.

— Як бачите, що й останнє вилизав, він дуже голодний.

— Є він ще там?

— Так, стоїть, оповідає, як у полоні було, а пізніше, каже, йшов пішки без паспорту та й до в'язниці потрапив.

Дарія слухала її зо спочуттям. — Піду і я... — каже.

— Ходіть пані, там за тим склепом, де люди стоять...

Дарія підняла на плечі коші із порожніми горщиками й пішла до згаданого склепу. Вже здалеку побачила каліку без ноги й тихо сказала:

— Господи, прийми мою жертву, — та поклала свої двадцять карбованців до шапки інваліда. На душі стало їй легше, наче б хтось зняв з її плечей тягар. Не дивлячись на каліку, вона швидко повернулася і пішла додому.

— Даріє... хтось крикнув за нею.

Вона зупинилась, пішла в бік, звідки йшов голос, це ж був голос її чоловіка, це він кликав її. Але де він? Чому всі так на неї дивляться і той інвалід, якому вона віддала гроші, дивиться теж на неї якимись дивними очима.

Дарія приглянулася пильніш і... знепритомніла. У нещасному поворотцеві Дарія впізнала свого власного чоловіка! Хоч каліка без ноги, але живий вернувся...

КІЛЬКА ГАРНИХ ДУМОК

1) Напівученість, недовченість відвертає від релігії, від Бога; глибока вченість звертає людину до Бога — релігії. (Бакон).

2) Питають одного Араба з пустині: яким способом упевнив ти себе, що Бог є? — Таким самим способом, відповів він, як пізнаю по слідах на піску, що переходила тудою людина або звіря.

3) Якщо Сократ жив і вмер як мудрець — Ісус Христос жив і вмер як Бог. (Руссо).

4) Мій сину, держи свою душу у такому стані, щоб вона бажала собі існування Бога, а тоді ніколи ти про Бога сумніватись не будеш. (Руссо).

5) Забувати про себе, а дбати про других, кладе у душу щось божеського.

6) Ви заключаєте, що в мене є душа розумна тому, що спостерігаєте лад у своїх словах і ділах. Бачивши прекрасний лад у всесвіті, судіть, що є один найвищий, найрозумніший Ум, Бог.

7) Ніколи, ніхто не подав ніяких доказів противних існуванню найвищого Ума-Бога. (Вольтер).

8) Треба навчати нарід: По найбільшій часті цей брак усвідомлення спричиняє упадки. Дуже трудно порожньому міхові стояти просто. (Франклін).

9) Одного дня кривняк Лякордера питає його: „ Ти все видів, ти все чув, — скажи, яку філософію ти тепер найбільше любиш? ” — Філософію дитячого віку, — філософію катехизму. Це на тій філософії треба нам держатись.

10) Діймо чесноту, вправляймося у малих і покірних чеснотах: послужім убогому, відвідаймо хорого, дбаймо старанно про сім'ю; зробім це все серцем охочим, повним божої любови. (Св. Франц Салезій).

Голос малого Ісуса

Сторінка
для Дітей

Під Пальмою

(Легенда)

Ісус, Марія і Йосип подорожували гарячою Єгипетською пустинею. Ця гаряч Єгипетського сонця дуже змучила Пр. Діву Марію. І Вона з подякою, з цілого серця поздоровила ту високу пальму, під котрою якраз находилися, що свою густу корону розпростерла під сонцем, як якісь крила. Св. Йосип зідхнув.

— Слава Богу. Тут у тіні трошки спочинемо.

Він і осла завів до холодку під пальму.

Преблаженна Діва Марія сіла на траву, що дрібно росла під пальмою. І поглянула тоді Пр. Діва Марія в гору на пальму, де було повно рясних і зрілих овочів. Тоді Пр. Діва Марія каже св. Йосипові :

— Всім тром нам хочеться пити. Як би ми могли трохи загасити спрагу тим соковитими дактилями на пальмі.

Св. Йосип відповів :

— Висока пальма й дактилі не можна досягнути. Але ще є трохи води у корчазі. Хочеш, принесу тобі ?

Та Пр. Діва Марія відповіла на це св. Йосипові :

— Є ще лише троха води у бордюзі. Це лишимо для осла : він же такий вірний і добрий. Він так терпеливо й спокійно носить мене й моє Дитя. Тому йому мусимо бути вдячні. Хто знає, коли знов натрапимо на якесь джерело у тій сухій пустині.

Тоді малий Ісус на руках Пр. Діви Марії мило усміхнувся і так промовив до пальми :

— Дорога пальмо, зогнись в долину й потіш мою дорогу Неньку своїми дактилями, повними солодкого соку.

І негайно зогнулася висока пальма свією густою ко-

роною, повною солодких дактилів. Зогнулася пальма аж до рук Пр. Діви Марії. Пр. Діва Марія нарвала солодких дактилів з пальми й всі троє їли. А тимчасом пальма стояла зогнута й чекала, доки їй прикажуть піднятись. Малий Ісус знову мило усміхнувся і так промовив до пальми :

— Дорога пальмо, випростуй знову до висоти свою красну голову.

І пальма легко зашелестіла й випростувалася до висоти. Її листом грався тихий вітрець, немов би гладив її зелене волосся.

Малий Ісус знов промовив до пальми :

— О дякую тобі дорога пальмо. Від тепер не будеш більше так без води.

Ледви малий Ісус це вимовив, як витрисло джерело із поблизької печери й заблисло проти сонця як ясне дитяче око, коли відчиняється по сні. І дрібно зажурчало бистре джерело із печери, щоб так розвеселити околицю коло пальми.

А Пр. Діва Марія радісно на душі говорила в своїм серці :

— І ангели й люде Божі й тварини й овочі й печери й квіти кланяються і коряться перед благим жезлом Князя мира.

Св. Йосип, що на все те дивився з великим захопленням, піднявся покійно й побожно в дальшу дорогу.

Малий Ісус попав у глибоку задуму й з рук своєї Пр. Матері, що сиділа вже на ослі, знову промовив до пальми :

— О дорога пальмо, що так хороше послужила моїй Матері, тобі віддячуся так, що мій Ангел одну твою гилляку перенесе до мого красного Раю. І так тебе ще благословлю : всі, що вийдуть побідниками із боротьби за Господа, почують слова : Пальму перемоги ви дістали.

Так говорив малий Ісус. І як то вимовив, показався Ангел Божий над пальмою, відірвав одну гиллячку й полетів до Ісусового Раю.

Пр. Діва Марія і Йосип остали в солодкій задумі. А малий Ісус на руках Своєї Матері промовив до неї так :

— У Раю мого Отця Небесного на Сонці Життя вже виросла пальма мира й перемоги. Вона там на місці вічної радості чекає на моїх святих, як чекала оця пальма пустині на Тебе, Нене, щоб Тебе підкріпити своїм солодким соком і плодом.

Пр. Діва Марія і св. Йосип на те слово Ісуса мовчали. Схилили свої голови, а серце їм дрижало від невисказаного блаженства.

Перед ними простиралась непроглядна Єгипетська пустиня. Пустиня також мовчала. Вона була багато більша й непроглядніша у тій мовчанці. Лиш чулися терпеливі й обережні кроки осла на піску. А далеко, довго й мирно простиралася дивна синява полудневого неба.

З ЦЕРКВИ Й ЗО СВІТУ.

(Подав о. Др. М. Сопуляк)

Англійський лікар ченцем.

Знаний лондонський лікар Флуд, що займав визначне становище в лікарській палаті Великобританії, вступає як новик до монастиря ОО. Бенедиктинів. Др Флуд, що має тепер 50 літ, тим самим резигнує зо світлої карієри, що стелилася перед ним.

Олена Косенко прийнята до Католицької Церкви.

Українка Олена Косенко, що була вчителькою в совітському консуляті в Нью-Йорку, а гідтак вискочила через вікно, щоб рятувати себе перед примусовим гїздом до ССРСР, була прийнята парохом Греко-католицької Церкви св. Юрія в Нью-Йорку.

Фільм про св. Івана Боска.

Англійські кіна висвітлюють фільм про основника Чина ОО Салезіян та великого виховника молоді св Івана Боско.

Співак священиком.

Відомий в цілому світі англійський тенор Сідней Еван, що дійшов до вершка своєї музичної карієри, покинув театр і вступив до Духовної Семінарії. По скінченні студій прийняв свячення і тепер працює вже як священик.

Англійський посол прийняв католицтво.

Недавно прийняв католицьку віру один із визначних діячів англіканської Церкви та колишній посол до англійського парламенту Слессер. Він заявив, що довго застановляється над цією справою, заки дійшов до переконання, що Католицька Церква є правдивою Церквою.

Нью-Йоркський рабін у Папи.

Святий Отець прийняв на авдієнції рабіна Нью-Йорку Розенблума, який дякував за поміч, що її подав Ватикан жидам в часі переслідування гїтлерівцями в Європі.

Стигматичка з Коннерсройт.

Як відомо в німецькому містечку Коннерсройт живе стигматичка Тереза Нойман. Вона вже роками не приймає ніякої страви, молиться та має видіння Христових Страстей, які й сама переживає, при чому на її тілі виступають ті самі рани, що їх мав і Христос. Цього явища не могли численні лікарі, що перезодили довгі та докладні досліди, ніяк пояснити природно. Тереза скінчила тепер 50 рік життя та тішиться добрим здоров'ям, хоч від кільканадцяти літ нічого не їсть. Про свої терпіння говорить нерадо і найрадше воліла б, щоб її ніхто не відвідував. Тимчасом до Коннерсройт приїжджає дуже багато людей цікавих побачити Терезу та пережити з нею Христові Страсті. Приїжджає туди також дуже багато американських вояків, стаціонованих в Німеччині.

Критика на дверях Церкви.

В Гайдельбергу (Німеччина) католики створили окрему організацію, якої завданням є подавати оцінку всіх фільмів та п'єс, що їх грають кіна та театри в Гайдельбергу. Оцінку фільмів та п'єс вивішують на дверях церков у Гайдельбергу. Вірні йдуть тільки до тих кін, де висвітлюють добрі фільми та грають добрі п'єси.

Голівуд і фільм.

Американські фільмові продуценти в Голівуд переконуються чимраз більше, що неморальні фільми приносять дефіцит, бо публіка оминає кіна, де висвітлюють ці фільми, натомість фільми з моральним підложжям та доброю грою мають великий успіх. Тому стараються продукувати добрі фільми. В Америці деякі Єпископи зарядили були бойкот неморальних фільмів і всі католики солідарно не ходили до тих кін, де висвітлювали неморальні фільми.

Вервиця в англійському Гайд-Парку.

У загально відомому англійському Гайд-Парку зібралася група 30 молодих людей, віком до 25 літ, головнo б. вояків англійської армії, які публічно молилися на вервиці за світовий мир. Натовпові, що зібрався кругом них, вияснено, що це таке вервиця та інтенцію молодих католиків.

Релігія і радіо.

34 радієві станції в Уругваю зобов'язалися не надавати ніяких пісень ані передач неморального змісту.

Продовж 12 місяців 1946 та 1947 років надали радіостанції Аргентини 6200 релігійних передач.

Китайське радіо присвячує тижнево 8 годин для католицьких радіопередач, які передаються на китайській та англійській мовах.

Єпископ хрестить особисто кожную 7-у дитину.

Англійський Єпископ з Лянкастер в Англії заявив, що особисто хреститиме кожную сьому дитину католицької сім'ї.

Також Кардинал португальської столиці Лісбони заявив, що хреститиме особисто кожную 10 дитину католицької сім'ї. (В Португалії, як також і в Голяндії є багато родин, де 7 і 8-ро дітей є звичайним явищем.).

Не бачили ніколи білих людей.

В північній Австралії знайдено плем'я тубильців, числом усього 50 осіб, які ще ніколи не бачили білої людини. Цікаве, що ці дикуни мають дуже високе почуття моральности, що опирається на їх вродженій прикметі, бо цього їх ніхто ніколи не вчив. Свої хати будують так, щоб могли себе боронити перед крокодилями, що часто порисають людей.

Святе письмо в каварнях.

Один французський промисловець купив кілька тисяч примірників Святого Письма та роздав його даром до каварень, щоб ці люди, які часто не мають нагоди продовж цілого свого життя стрінутись зо Святим Письмом, бодай там мали нагоду його побачити та могли ним зацікавитись.

ВЕСЕЛИЙ КУТОК

А Н О Н І М И

Є люди, що ніколи не переводяться. Вони однакові за кожного режиму, однаково служать кожному панові. Їм поклали б пам'ятника, але не можуть встановити героїв, бо вони без прізвищ, вони аноніми.

Вони цікавляться усім, чим би їй не слід, інформують усіх, кого їй не треба. Ось вам історія з мого життя.

Жив у сусідстві сторож поліції. Якось так склалося, що його на тому пості застала Польща, залишили його на службі більшовики, толерували німці. Він мені робив одну прислугу. По упадку кожної влади приносив мою течку з поліційними матеріялами про мене. Цікаве те, що більшість інформацій була писана одним почерком за підписом НН, з додатком, відповідним до режиму.

За Польщі писав цей добродій про мою скромну особу : „...ув Пю-ро — то правдзиви гайдамака і революціоніста. Носі вишивану кошулю і заяда українські барщ...” Підписав : „Н. Н. — учціви патріота”.

За більшовиків я вже не був „революціоніста”. Він писав : „...Пе-ро — то контрреволюція, син куркуля. Його батько має дві курки, індика й сухоребру конину. Він не любить братнього народу, а портрет нашого рідного батька і сонечка ясного повісив у сінях”. Підписав : „НН, насто- ящий пролетар”.

За німців вишукував мій опікун нові гріхи в моєму правовірному житті. Він писав : „...Дер Обенгенанте Федер є бандит і тримає зо світовими масонами. До геніяльного творця нової Європи не має шацунку. Ліпить поштові марки з портретом фюрера догори ногами на листах...” Підписав : „Н. Н., з ласки Гітлера унтерменш”.

Мені здавалося, що тут на чужині не буде пана Н. Н., але я перерахувався. Знову знайшовся Н. Н., який пише про мене до скрінінгової комісії, що я не заслуговую на ДП, бо проти засади загалу працюю; до таборової поліції пише, що не сприяю паскарству, а до голови табору, що я творю ще одну партію, яка на диво виконує всі розпорядки таборової управи. Пише пан Н. Н. на таборову раду й референтів. Колись то вивісив той пан Н. Н. плякат з таким змістом : „Не слухайте таборової ради, бо її члени спекулянти й демагоги. Теща пана А., члена таборової ради, кандидувала з листи КВВ (Куди Вітер Віє), а пан В. закликати всіх до праці, як за тоталітарних режимів”. Ці плякати висіли по всіх стінах будинків, по дверях та парканах.

А про референтів пише таке : „...Той референт — то східняк і протегує всіх тих, що не вимовляють букви „г”. Доки будемо терпіти таку наругу ? ” Або знову : „...Галичани все опанували ! Не хочемо їх опіки, долой з ними ! ”

І так без кінця. Хто ж це пише? Хтось безіменний, НН - анонім. Я довго це все обсервую, але вже мені терпцю не стає. Годі, треба цьому покласти кінець. Пишу маніфест до всіх неанонімних громадян (нашу пресу прошу передрукувати!): „Громадяни! Приступайте до боротьби з анонімами! Викривайте їх на кожному кроці, демаскуйте їх і ставте поза рямці громадського життя!”

Вірю, що цей заклик матиме великий успіх.

(З „Християнського Шляху”)

Під Лелійним Прапором

(Сторінка Братств Божої Матері Неуст. Помочі)

МАРІЙСЬКІ ДРУЖИНИ Є ДАЛЬШЕ НА ЧАСІ

Папа Пій XII, своїм письмом про Марійські Дружини, у дні 27 вересня 1948 р., зачислює їх до „найсильніших відділів духових сил для оборони й поширення Католицької релігії”. „Марійські Дружини можна з повним правом назвати Католицькою Акцією, що постала за надхненням Пречистої Диви Марії. Їх організація та окремий характер в жоден спосіб не противляться тому. Вони є радше, і даліше будуть, так, як були дотепер, охороною та обороною найкращого вироблення католицького духа”.

ПОДЯКИ ЗА ВИСЛУХАНІ МОЛИТВИ Й ПРОХАННЯ :

Кендзерська П. дякує М.Б.Н.П. за uzдоровлення сина (50 фр.)

Голод Н. дякує П.Д. Марії за uzдоровлення донечки (50 фр.)

Омелько А. прохає П. Діву Н.П. опікуватись нею (50 фр.)

Іваницька М. доручається ласкавій опіці М.Б.Н.П. (50 фр.)

Михаленко Д. дякує Б.М.Н.П. за те, що досі оберігає її мужа від нещастя у копальні (50 фр.)

Жайвсронок С. дякує Б.М.Н.П. за успішну операцію синопка (50 фр.)

Пришляк М. прохає в Пречистої Диви здоровля для дочки (50 фр.)

Пшик М. просить в Б.М.Н.П. здоровля для сім'ї (50 фр.)

Семагин М. — здоровля для сім'ї (50 фр.). Попик Надія просить Божу Матір Неустаючої Помочі о здоровля для рідні (100 фр.)

Шкамардів Пайза поручає свою родину опіці Матері Б.Н.П: (50 фр.): Бундів В. 5 фр: Г. С. дякує Б.М.Н.П. і Св. Терезі від Дитяти Ісус за вислухані молитви й подужання мужа.

Поручаємо молитвам вірних душу покійного **Лойка** Хоми з Форші Ля Марш, горливого католика й активного українця, що загинув вбитий каменем в часі копальняної катастрофи. Вічна йому пам'ять!

МОЛИТВА ПАПИ ПІЯ ХІІ

На Ювілейний Святий Рік 1950

Подяка Тобі, Всемогучий, Вічний Боже, за Великий Дар Святого Року.

Небесний Отче, що видиш все, що знаєш і проникаєш людські серця, зблизи їх в цім часі спасіння і ласки до голосу Твогого Сина.

О, щоб цей святий рік стався для всіх роком очищення й освячення, роком внутрішнього життя й покути, роком великої поправи й великого прощення. Подай Духа Хоробрості тим, що є переслідувані за віру, щоб могли злучитися нероздільно з Христом і Його Церквою.

Спомагай, Господи, Папу, Єпископів, Священиків, Душі монахів і вірних. Вчини, щоб всі так священики, як і світські, так діти, як і дорослі та старці творили велику одність думки й серця, замінились в скалу нерозбиту, що об неї розіб'ється кожний наступ твоїх ворогів. Хай Твоя ласка побудить у кожній людині любов для так численних нещасних, нехай убогство й нужда не стягають на життя умовин негідних людського існування.

Оживи, на благаання душ, що звертаються до Тебе як до Вітця, голод і бажання суспільної справедливості та братньої любови на ниві вчинків, милосердя і правди.

„Дай, Боже, мир за днів наших”, мир поодиноким душам, мир родинам, мир вітчизні, мир між народами. Хай райдуга мира й згоди ослонить своїм погідним світлом землю, освячену життям і мукою твогого Божого Сина.

Боже всякої потіхи! Велика є наша нужда, важкі є наші гріхи, незчислимі наші журби, однак більшою від них є наша на Тебе надія. Свідомі власної негідності, по синівськи віддаємо своєю цілу будучність в твої руки; а непосильні мольби лучимо з посередництвом і заслугами Пренайсвятійшї Діви та всіх Святих. Приверни хворим, погодженим з твоєю святою волею, здоровля, молодь скріпи силою віри; батькам поможи в утреваленні добробуту й світлості родинного огнища; матерів спомагай в виконанні виховних обов'язків; сиротам запевни ніжність співчуття; ізгоїв і в'язнів приверни батьківщинам; уділи всім своєї ласки на приготування до власного життя і як задаток щасливості вічної в небі.

ВИСЛІДИ ДАЛЬШОЇ АКЦІЇ ЗА ПРИЄДНАННЯМ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ :

Приєднали нових передплатників :

Всеч. О. І. Атаманець, в Анс, — 1) Барана Василя, 2) Каспришина Василя, 3) Блажецького Петра, 4) Марущака Ярослава, 5) Шумейка Михайла, 6) Огородника Теодозія.

Впр. О. А. Бульс, Ч.Н.І., в Намюр, — 1) Марковича Семена, 2) Калиняк Анну, 3) Належного Степана, 4) Бережанського Дмитра, 5) Наконечного Михайла, 6) Марковича Михайла.

Всеч. О. І. Гаврик, в Серен, — 1) Березу Степана, 2) Глоговського Осипа, 3) Михайлова Романа, 4) Ней Константина .

Всеч. О. А. Рижак, в Ватерсхай, — 1) Сидора Володимира, 2) Філію УДК в Ватерсхай, 3) Шиманського Григорія, 4) Дикого Миколу, 5) Менденюка Степана.

ДАТКИ НА „ ПРЕСОВИЙ ФОНД ГОЛОСУ ХРИСТА ЧОЛОВІКОЛЮБЦЯ ”

Н. Н. зрікся на „пресовий фонд Голосу” 20% рабату з розпродажу календарів, вплачуючи за кожний календар по 25 франків.

Вп. Сайко Михайло, робітник в Шерат прислав рівночасно з річною передплатою, на пресовий фонд „Голосу Христа Чоловіколюбця” квоту 50 франків.

За цей шляхетний жест складаємо обидвом жертводавцям подяку.

ПЕРЕДПЛАТНИКАМ У ФРАНЦІЇ І В АНГЛІЇ ПІД УВАГУ :

Просимо всіх наших читачів в Франції влатити біжучу передплату й вирівняти заборговання в передплаті за „Голос Христа Чоловіколюбця” пересилаючи її на таку адресу :

Rév. Père Odou, 170, Boulevard du Mont-Parnasse, Paris, 14.

з допискою, що це передплата на „Голос Христа Чоловіколюбця”.

За підставу обчислення просимо брати офіційальний курс бельгійських 50 франків в Франції. За цим на вирівнання річної передплати треба вислати 300 франків французьких, або 50 франків бельгійських.

Читачі в Англії мають можливість вплачувати передплату в англійській валюті, пересилаючи її на адресу :

Rév. Père F. Laurence Hull, C.S.S.R. St. Mary's Clapham, London S. W. 4.

Річна передплата в Англії так заплачена виносить 7 шилінгів. Одне число 7 пенсів.

ВИДАВНИЦТВО О.О. РЕДЕМПТОРИСТІВ В ЛЮБЕНІ
BIBLIOTHECA ALFONSIANA

має на складі й до продажу свої власні й чужого видання добрі та дешеві українські книжки.

Подаємо найновіші видання :

- 1.) **СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ Господа Нашого ІСУСА ХРИСТА**
сторін XXIV + 509 20 фр.
- 2.) **ЯК ГОДИТИСЯ З БОЖОЮ ВОЛЕЮ ?**
сторін 60 10 фр.
Є це прекрасна й глибока наука Святого Альфонса де Лігорі про християнське зрозуміння життя.
- 3.) **НАША ЖЕРТВА — МОЛИТВЕННИК**
сторін 175, в тривалій оправі 50 фр.
Уложив цей молитвенник недавно померлий, широко відомий, один з найкращих синів Української Католицької Церкви, один з найліпших приятелів і оборонців українського народу о. Карло Більке, Ч.Н.І.
- 4.) **„НІЧ У КВІТКАХ ” — п'єса на 1 дію у 9 сценах.**
сторін 56 25 фр.
П'єса та пера о. Йосипа Боона Ч.Н.І. появилася вперше в перекладі на українську мову в 1939 року. По вичерпанні першого накладу маємо її в другім, поновно перегляненім, гарно оформленім виданні.
- 5.) **„МОЯ НЕБЕСНА НЕНЬКА ”**
сторін 216 25 фр.
Книжка ця — це вислів ніжної набожності до Пречистої Диви Марії, нашої Цариці й нашої Матері. Написав її Пок. о. Йосип Схрейверс, Ч.Н.І. котрий працював для укр. народу в Галичині, виховував з посеред нього українців-редемптористів, а за цим своєю місійною, і письменницькою діяльністю положив великі заслуги для Української Католицької Церкви й нашого народу.
- 6.) **МАЛИЙ КАТЕХИЗМ Християнсько - Католицької релігії**
сторін 58 15 фр.
Це неначе коротка, ясна й для всіх приступна енциклопедія нашої віри та пояснення її духовних практик. Уложив його о. Ю. Гірняк.
- 7.) **ПОЩО СПОВІДАТИСЯ ? — 2-е видання**
сторін 30 10 фр.
В цій книжечці знайде читач відповідь на це питання та поучення, як відбувати святу сповідь.
- 8.) **Малий Підручник для вжитку провідників і членів**
Архибратства Божої Матері Неустанної Помочі
основаного ОО. Редемптористами. — Сторін 96 10 фр.
На зміст цієї книжечки складається : історія Братства, статуту й пояснення до статутів Братства, та найкращі молитви члена Братства Б.М.Н.П.

- 9.) **„ВІРА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ”** — Пам'ятка ювілею Берестейської Унії. — 64 сторінки 10 фр.
- 10.) **„ХРЕСНА ДОРОГА”** — В тексті св. образки XIV стацій 3-тє видання, сторін 35 10 фр.
Книжечка ця є немов доповненням кожного молитвенника. Набожність „Хресної Дороги” є нам дуже помічна. За кожно-разомє відправлювання її доступна повного відпусту.
- 11.) **ФАТІМА** (Появи Пр. Діви)
сторін 48 10 фр.
- 12.) **ВЕЛИКЕ ЧУДО ФАТІМИ**
з ілюстраціями і мапкою Португалії, сторін 52 15 фр.
Надія світа є Фатіма, де Божа Мати подала ліки для загоєння світових ран, що спричиняють так багато нещастя. Обі книжечки розказують про появи Божої Матері в Фатімі.
- 13.) **П. Вінанді — „ПОЯВИ ДІВИ УБОГИХ в Бане”**
сторін 48 + 8 ілюстрацій 10 фр.
Книжечку повинні прочитати перебуваючі тєпер в Бельгії українські скитальці й відвідати місця пояз і чудесних уздоровлень.
- 14.) **БІБЛІЙНА ІСТОРІЯ НОВОГО ЗАВІТУ**
На підставі чотирьох Євангелій і Апостольських Діяній. Уложив о. Антін Ліуговий.
В тексті багато ілюстрацій, сторін 156 25 фр.
Автор подає історію Нового Завіту рівночасно в двох побіч себе уложених текстах : українською й англійською мовами так, що дає можливість пізнати історію Нового Завіту, а з другої сторони навчитися англійської мого.
- 15.) **Католицьке життя**
В полотняній оправі, сторін 200 75 фр.
На книжку зложилося 30 духовних наук про католицьке життя в парохії. Написав її о. Е. Теодорович, Ч.СВВ.
- 16.) **КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ**
Сторін 58 20 фр.
Одною з річей, що їх повинен знати кожний українець, — це — історія Церкви на українській землі. Під повищим заголовком знайде читач вартісний і гарно опрацьований конспект цієї історії.
- 17.) **Маркіян Шашкевич — на тлі відродження Галицької України** (з ілюстраціями в тексті)
написав о. Д. Попович, ЧСВВ. — Сторін 104 25 фр.
Книжка являється не лише обширною біографією Пробудителя Галицької України, але популярною історією її національного відродження, а й доповненням історії Церкви на Західній Україні.
- 18.) **В 300-ліття смерти Йосипа Велямина Рутського ЧСВВ Кієво - Галицького Митрополита (1637-1937)**
з ілюстраціями, сторін 72 15 фр.
З книжечки довідуємося про діяльність і заслуги того великого нашого церковного діяча. Історики нашої Церкви признають його гідним канонізації.

- 19.) **ДУШЕХВАТ**, картини з життя св. Йосафата
Драма в 4 діях. Сторін 47 20 фр.
- 20.) **КАЛЕНДАР - АЛЬМАНАХ „ГОЛОСУ ХРИСТА ЧОЛОВІ-
КОЛЮБЦЯ”** на 1949 Б. Р. з многочисленними ілюстраціями
з церковного й народного життя українців на скитальщині.
Ціна одного календара 20 фр. Хто замовить десять ка-
лендарів дістане один даром.

ВНЕДОВЗІ ПОЯВЛЯТЬСЯ ЩЕ ОЦІ КНИЖКИ :

- 1.) о. Йосиф Схрейверс Ч.Н.І. — „Ісусе Люблю Тебе” —
2-ге видання.
- 2.) о. Бодієн, Ч.Н.І. — „Приготовання на смерть” — 2 видання
Обі ці книжечки повинен перечитати хоч раз в житті
кожний християнин, щоб знати як жити і як вмірати.

Читачу, чи є в Твоїм домі Ікона Матері Божої Неустанної Помочі? — Якщо ні, питай за нею свого Душпастиря, або прямо пиши до нашого Видавництва. — Видавництво ОО. Редемптористів видало гарно виконані образи з цієї Ікони й поширює їх по дуже приступній ціні від 4-25 франків бельгійських, залежно від величини образу. — В кожній домі, де мешкають українці, повинна бути ця Ікона. — При збірних замовленнях значний рабат.

3e Jaargang

**DE STEM VAN CHRISTUS
MENSENMINNAAR**

MAANDSCHRIFT IN DE OEKRAINSE TAAL

uitgegeven door de :

B i b l i o t h e c a A l f o n s i a n a
Brabançonnestraat 97, Leuven, België.
Postcheckrekening Nr 45.10.11.

— :: —

Begin van de nieuwe jaargang 1 Juli.

Jaarlijks abonnement : 50 fr.
Halfjaarlijks abonnement : 30 fr.
Een nummer kost : 5 fr.